Maandag, 14 Juli 1941

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

58ste Jaargang, No. 3348

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie op Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Brits - Russische overeenkomst!

Duitse opmars op drie grootste Russische steden.

NEDERLANDSE DUIKBOOT TORPEDEERT 8000 TON TANKER.

De Nederlandse Admiraliteit maakte bekend, dat een van haar duikboten een zwaar geladen vijandelijk tankschip van ongeveer 8000 ton in de Middellandse Zee tot zinken heeft gebracht. (Londen, (AP) 13.7).

BRITS-RUSSISCHE OVEREENKOMST.

Officieel werd in Londen bekend gemaakt, dat Groot-Brittannië een overeenkomst van wederzijdse bijstand heeft gesloten met de Sovjet-Unie, volgens welk pact geen van beide partijen een afzonderlijke vrede zal kunnen sluiten met Duitsland. Het pact werd te Moskou ondertekend door den Britsen Ambassadeur Sir Stafford Cripps en den Russischen Commissaris van Buitenlandse Zaken Vyacheslaw Molotov.

In een hoofdartikel schreef de „London Herald", dat de overeenkomst werd begroet met diepe algemene tevredenheid door beide landen en inderdaad door de gehele wereld, behalve dan de voorstaanders van het Hitlerisme.

De „Daily Mail" publiceerde op de voorpagina een artikel van den diplomatieken correspondent Wilson Broadbent, waarin deze voorspelde, dat Polen binnen enkele dagen tot het pact zal toetreden. Volgens het artikel van de „Daily Mail" is de overeenkomst het logische gevolg van de door Churchill verkondigde politiek (Londen, (AP) 13.7).

HONGAREN STEKEN DE ZBRUCK OVER.

De Hongaarse Generale Staf berichtte, dat Hongaarse gemotoriseerde troepen de Russische weerstand aan de Zbruck-rivier hebben gebroken en de Russen thans vervolgen ten Oosten van de rivier. (Budapest, (AP) 13.7).

HET SPAANSE BLAUWE LEGIOEN VERTREKT.

Het eerste contingent van het „Blauwe Legioen", bestaande uit vrijwilligers van Madrid, vertrok heden om 16 uur naar Duitsland om te strijden tegen de Sovjets. Een menigte van naar schatting meer dan 10.000 mensen deed de vrijwilligers uitgeleide aan het station met uitroepen van „Viva España" en „dood aan Rusland". De Spaanse en Phalangistische volksliederen werden gezongen door het volk, dat de Phalangistengroet bracht terwijl de trein vertrok. Een tweede troepentrein zou om 23 uur vertrekken. (Madrid, (AP) 13.7).

ZWEDEN ZAL FINLAND LEVENSMIDDELEN ZENDEN.

De Zweedse Regering maakte bekend, dat het heeft toegestaan om aan Finland 500 ton meel, 1500 ton geconserveerd vlees, 1300 ton boter en 4000 porties gedroogde vruchten te zenden. (Stockholm, (AP) 13.7).

RUSSISCH COMMUNIQUE VAN ZONDAG.

Gedurende de dag van 13 Juli vonden hevige gevechten plaats in de richtingen van Pskov, Vitebsk en Novograd Volynsk. In de Noordwestelijke sector poogde de vijand met grote gemotoriseerde en gemechaniseerde strijdkrachten een offensief uit te voeren, doch door de succesvolle tegenaanval van onze troepen werd hij overal teruggedreven met hevige verliezen.

In de Westelijke sector heroverden onze troepen Lobin en een andere stad. In het Zuid-Westen gingen onze troepen voort met de heftige gevechten tegen de vijandelijke opmars naar het Oosten te stuiten. In drie weken van hevige gevechten verloren de Duitsers meer dan een miljoen man aan doden en gewonden, terwijl de Sovjet-strijdkrachten niet meer dan 250.000 man verloren. De Duitsers verloren meer dan 2300 vliegtuigen en meer dan 3000 tanks. (Moskou, (AP) 13.7).

DUITSE RADIO BERICHT EVACUATIE-PANIEK VAN MOSKOU.

De Duitse radio deelde mede, dat de Britse Ambassade uit Moskou naar Gorki is vertrokken en dat de Ambassade der Verenigde Staten te Moskou op Vrijdag de stad zou hebben verlaten. De radio deelde mede, dat de Sovjet-Regering allen buitenlandsen Ambassades zou hebben geadviseerd om zich gereed te maken voor vertrek. Ook werd door de Duitse radio gezegd, dat volgens berichten uit Turkije een paniek zich had meester gemaakt van Moskou. Enkele minuten later bij een uitzending in de Engelse taal deelde de Duitse radio slechts mede, dat de buitenlandse Ambassades waren geadviseerd om Moskou te verlaten en zei niets van de andere berichten. De verbindingen tussen Moskou en New York zijn als gewoonlijk en geen enkel bericht gaf enige aanduiding van zulk een paniek of evacuatie (New York, (AP) 13.7).

DUITSE OFFENSIEF GERICHT OP 3 VOORNAAMSTE RUSSISCHE STEDEN.

Nazie militaire commentatoren zeiden, dat de 23 dagen oude slag in het Oosten naar het einde dwarrelt en het reusachtige Rode leger snel wordt overrompeld terwijl de Duitse pantsercolonnes voortrukken in de richting van de drie grootste steden van Rusland. De commentatoren berichtten, dat de militaire machine van het Reich reeds bonst tegen de poorten van Kiev, de hoofdstad van de Oekraïne en de derde grootste stad van de Sovjet. De militaire commentators schenen zo zelfbewust, dat de natie elk uur de val van Kiev verwachtte. Deze commentators deelden mede, dat naar het Noord-Westen Leningrad, de tweede grootste stad van de Sovjet, in ogenblikkelijk gevaar verkeert. Andere Duitse berichten deelden mede, hoe de zwaar versterkte zone bij de Dnjepr wordt verzwakt en de pantser-colonnes hard opschieten naar Moskou. (Berlijn, (AP) 14.7).

DUITSE AANVAL NAAR LENINGRAD WORDT ALS GEVAARLIJKSTE BESCHOUWD.

In gezaghebbende kringen onthulde men, dat men de Duitse opmars naar Leningrad de meest gevaarlijke bedreiging beschouwt in de huidige Duitse voortgang. Deze kringen deelden mede, dat hoewel de Duitse beweringen overdreven zijn, waarschijnlijk toch enige vordering wordt gemaakt door de nazie-legers. Ook werd gezegd, dat de Russen zich terugtrekken aan het Zuidelijke front, hoewel wordt beweerd, dat deze actie dient om de linie recht te trekken. (Londen, (AP) 14.7).

GEEN BELANGRIJKE VERANDERINGEN AAN HET RUSSISCH FRONT.

Het Russisch communiqué van hedenmorgen luidde als volgt:

„Gedurende de nacht van 13 op 14 Juli hadden geen gevechten op grote schaal plaats en geen belangrijke veranderingen in de posities van onze troepen.

Onze luchtmacht ging de gehele nacht voort met de vernieling der vijandelijke luchtmacht op de vliegvelden. Meppen werden toegebracht aan de gemotoriseerde en gemechaniseerde vijandelijke strijdkrachten en Jassy, Roman en Ploesti werden gebombardeerd. Op 13 Juli vernielde onze luchtmacht 94 vijandelijke vliegtuigen tegen verlies van 12 toestellen." (Moskou, (AP) 14.7).

BRITTEN HEBBEN SUCCES TEGEN VIJANDELIJKE DUIKBOTEN.

Albert V. Alexander, Eerste Lord der Britse Admiraliteit, verklaarde dat men gedurende de laatste weken buitengewoon veel succes heeft geoogst in de operaties tegen vijandelijke duikboten.

Bij een vergadering in het South-End deelde Alexander aan een juichend gehoor mede, dat de Marine-Staf was aangemoedigd door de ervaringen van de laatste tijd in de vernieling van duikboten. Alexander zeide, dat hij den vijand niet zou helpen door te zeggen waar de duikboten tot zinken werden gebracht of hoeveel er tot zinken werden gebracht, doch zeide wel te willen mededelen dat men in de laatste weken buitengewoon veel succes heeft gehad. (Londen, (AP) 13.7).

CHURCHILL SPREEKT BURGERS VAN DE LUCHTVERDEDIGING TOE.

Bij het toespreken van 6000 burgerlijke defensie-werkers in het Hyde Park, zeide Premier Winston Spencer Churchill: „Wij bombarderen Duitsland op het ogenblik op grotere schaal dan hij ons in enige maandperiode heeft gebombardeerd. Doch dat is slechts het begin. Wij zullen het proces voortzetten, totdat wij dezen vreselijken geweldenaar hebben neergeslagen."

Verder zeide Churchill: „De moed van de Londenaars onder de onvergelijkelijke inspanning heeft ons niet slechts in staat gesteld om, wat zou kunnen worden beschouwd als een dodelijke steek, te boven te komen, doch heeft indruk gemaakt op elk land en ons vele millioenen vrienden in de Verenigde Staten bezorgd. Gij zijt thans uit een harde Londense strijd getreden en kunt elk ogenblik in een nieuwe worden gewikkeld. Voor een ogenblik is er een verslapping, maar wij moeten verwachten, dat het niet lang zal duren, of de vijand zal zijn aanvallen op ons hernieuwen.

Ik aarzel niet om te zeggen, dat een enorme hulp van de Verenigde Staten wordt verkregen, doch dat deze grotendeels is beïnvloed door het gedrag van de Londenaars en van de mannen en vrouwen van onze provincie-steden in het weerstaan van de vijandelijke bombardementen.

Wij zullen tot het einde deze rechtvaardige oorlog voor de vrijheid en toekomst van het mensdom voortzetten. Wij zullen ons doel niet opgeven maar wij kunnen dat doel slechts bereiken, indien wij achter ons een land hebben, dat gezond is tot in de kern en in elke vezel."

De menigte lachte, toen Churchill zeide: „Hitler heeft een zeer grote (lucht)-macht tot zijn beschikking en als hij de laatste tijd niet naar Londen is gekomen, is het zeker niet, omdat hij meer van ons houdt" (Londen, (AP) 14. 7).

FRANSE AUTORITEITEN VLUCHTEN UIT SYRIË.

Franse bronnen te Ankara beschuldigden de Britten ervan de haveninstallaties te Beyrouth en Tripoli, alsmede het vliegveld van Aleppo, gebombardeerd te hebben, nadat om middernacht, naar men vermoedt, door het Britse Hoofdcommando opdracht was gegeven om de strijd te staken.

Naar vermeld, vluchten leden van de Staf van den Syrischen Hogen Commissaris naar Antakya, waar ongeveer 50 Italianen, waaronder twee generaals van de wapenstilstandscommissie der asmogendheden, reeds zijn gearriveerd (Ankara, (AP) 13.7).

BOODSCHAP VAN CHURCHILL AAN DE GAULLE.

Heden, ter gelegenheid van de Franse Bastille-dag, zond Premier Winston Spencer Churchill een boodschap aan Generaal Charles de Gaulle, den Leider van de Vrije Fransen, welke boodschap als volgt luidde:

„Twee jaar geleden stond ik op de Champs d'Elysées en aanschouwde met aandoening de schitterende parade van het Franse leger en de Imperiale troepen.

Vele catastrophen hebben deze twee verschrikkelijke jaren gevuld. Vele staten werden vertreden en in nazieslavernij gebracht. Millioenen Fransen bevonden zich in onoverkomelijke moeilijkheden. Sommigen zijn gebroken onder de druk en hebben zich laten afglijden in de bodemloze put van wanhoop. Doch de ziel van Frankrijk kan nooit sterven en de geest van het Franse volk zal herrijzen uit de ruïne en misère, gezuiverd en verjongd door wat men heeft meegemaakt.

Aan U en Uwe dappere kameraden zend ik deze boodschap als groet en betuiging van goede wil. Ik zend deze boodschap om alle werkelijke Franse mannen en vrouwen, waar deze ook moge zijn, hoe hard hun lot ook zij, te zeggen dat de Britse natie en het Britse Imperium zich bewegen op de grote weg, die leidt naar de overwinning. Ik ben er zeker van dat de menen onzer zullen leven om een nieuwe 14e Juli te zien, als Frankrijk in glorie is hersteld en als wij op de weg van een bevrijd Europa de vrede en vrijheid zullen vieren. Harde strenge jaren liggen voor ons, doch het eind is zeker en zal voor allen vergelding brengen.

Het is een goede gedachte, dat deze 14e Juli de bevrijding van Syrië mag aanschouwen uit de heerschappij van Wiesbaden en de zuivering van de infiltering door de Hunnen. Door Britse en Franse handen kan thans de onafhankelijkheid en souvereiniteit worden hersteld voor de Arabische volken en de historische belangen van Frankrijk in Syrië kunnen worden erkend en bewaard. Alzo bemoedigd, alzo gesterkt, kunnen wij ons wederom wenden naar onze arbeid en onze plichten." (Londen, (AP) 14.7).

Het nieuws van vandaag.

Vandaag is het de Bastille-dag, die van 1789 tot 1939 gevierd werd. Vorig jaar werd hij afgeschaft. Alle Fransen zullen hem blijven vieren als herdenking aan de bestorming van de Bastille die een eind maakte aan de willekeur en tirannie van den Fransen koning. Na Wereldoorlog I was de 14e Juli niet alleen dat, maar noemde men deze dag ook „Jour de la Victoire".

Daarom werd hij vorig jaar afgeschaft. Churchill, die twee jaar terug deze dag in Parijs medevierde — weinig vermoedend, dat het de laatste zou zijn — stuurde aan Charles de Gaulle een boodschap (blz. 1). Wel heel merkwaardig is het samentreffen van de Bastille-dag met de overwinning op Vichy-Frankrijk door De Gaulle. De geschiedenis van de Franse politiek de laatste jaren is intreurig (vergelijk hoofdartikel rechts op deze bladzijde). Het is te hopen, dat door deze gebeurtenis een verandering in koers kome, die door Pétain ingezet, door een jongeren, meer energieken leider moge worden bestendigd. Tot heil van Frankrijk en de wereld.

De strijd aan het Oostelijk front is momenteel meer in het voordeel van de Duitsers. Een grote opmars wordt — volgens Berlijn — gehouden op de drie grootste steden van de Sovjet-Unie: Moskou (3½ millioen), Leningrad (2½ millioen) en Kiev (600.000). Londen commentarieert de opmars naar Leningrad als de gevaarlijkste. In het Zuiden schijnen de Russen zelfs terug te moeten trekken. Zij geven dit toe, al noemen zij hun terugtocht het „recht maken van de linie" (blz 1). Toch melden de Russen in het communiqué van gisteren (Zondag) enige veroveringen. Twee steden zijn door hen ingenomen. Hun grootste succes was dit weekeinde evenwel niet in het veld, maar in de diplomatie. Want er werd een Brits-Russisch pact getekend door Molotov en Cripps. De overeenkomst behandelt de wederzijdse bijstand door beide partijen te verlenen. De Hongaren schijnen ook enige successen te hebben, meldden de verovering van Zbruck (blz. 1).

Het Spaanse blauwe legioen, 10.000 man sterk, is naar Duitsland gegaan om te helpen in de strijd tegen de Roden.

Zoals reeds Zaterdag in een gedeelte van onze editie vermeld, heeft een Nederlandse duikboot een tanker in de Middellandse Zee tot zinken gebracht.

Verslag van Vrijdag — en Zaterdagzittingen in de zaak-Curiel op blz. 2.

Frankrijk overwonnen.

Quatorze Juillet.

„Het is geen overwinning", zegt Claudianus, „als de vijand haar niet erkent in het besef, dat ook zijn geest is overwonnen".

De legers van Duitsland hebben in het vorige jaar de legers van Frankrijk verslagen. Thans is de strijd in Syrië na lang wikken en wegen, na weigeren en aannemen, beslecht. Het is alsof een vriend hier een kastijding heeft toegediend.

Een heel merkwaardig samentreffen is het wel met Frankrijks nationale feestdag — 14 Juli — heden, die door het huidige bewind weliswaar is afgeschaft, naar zo diep in het Franse volk is geworteld, dat zeker alle Fransen, in binnen- en buitenland, hem gedenken.

Frankrijks geest is wel gewond, maar niet vernietigd. Wij bedoelen hiermee niet alleen de geest, die sprak uit de actie van Charles de Gaulle, die buiten de grenzen van het Franse moederland de krachten verzamelde, die in staat en bereid waren de oorlog voort te zetten en medehelp bij Oran en Dakar en thans in Libanon en Syrië zulk een mooie overwinning behaalde.

Een jaar lang hebben de Nazies de Franse geest trachten te vernielen en te vergiftigen. Dat is de taak geweest, waaraan duizenden propagandisten zich in de afgelopen maanden gewijd hebben onder leiding van Otto Abetz, den Duitsen gezant te Parijs. Franse Quislings bleken in groten getale bereid Abetz hulp te verlenen. Hun taak was te gemakkelijker, waar sedert Wereldoorlog I de Franse politiek door zulke onwaardige lieden bedreven werd. Wij noemen slechts Laval, Déat, Marquet, De Brinon en Peyrouton. Het zou gemakkelijk zijn deze lijst aan te vullen met tal van andere namen, die in de Franse politiek van de laatste twintig jaren een zekere klank hadden. Het is vooral in dit opzicht, dat Frankrijk een triest figuur slaat. In bijna alle overwonnen landen heeft de Duitse overweldiger het moeten stellen met verraders en duistere figuren, die van het vierde of het vijfde plan naar voren moesten worden gehaald, alleen in Frankrijk bleek het mogelijk de assistentie te verwerven van vooraanstaande personen uit de politieke wereld.

Hetgeen niets anders bewijst, dan dat in Frankrijk de politieke leiding berustte bij individuen, die tot het meest vuige landverraad in staat zijn. Bij de Quislings heeft zich ten slotte ook nog gevoegd de commandant der Franse vloot, admiraal Jean François Darlan, die de laatste maanden naarstig heeft meegewerkt aan het ondergraven van de zedelijke kracht van den nobelen grijsaard Henri Philippe Pétain.

Er zit iets ontroerends in het vertrouwen, dat een groot deel van het Franse volk en van de wereld ondanks alles was blijven stellen in le bon maréchal. Diep in de harten van talloze Fransen en niet-Fransen leefde nog de innige hoop, dat hij, le vieux père, die zo oud en zo wijs was, er ten slotte toch nog in zou slagen het ongelukkige volk te redden uit de poel van misère, waarin het was gestort. Het heeft niet zo mogen zijn. Henri Philippe Pétain, de vriend van Francisco Franco, de vriend van tal van leidende figuren uit het Nationaal-Socialistische Duitsland en uit het fascistische Italië, een oud man van diepgelovige inborst, wien evenwel op zijn hoge leeftijd de kracht ontbrak om een door ontbinding aangetast systeem de kracht te hergeven, nodig voor nieuw leven, werd een vrij gemakkelijke prooi voor Otto Abetz en zijn Franse medewerkers. Zijn verzet tegen Pierre Laval was in hoofdzaak een aangelegenheid van persoonlijke aversie tegen een man, met wiens levensbeschouwing een gelovig man als Pétain het niet eens kon zijn.

Het ging zeker niet in de eerste plaats tegen de funeste politiek, welke onder de leiding van die figuur was gevoerd, maar vooral tegen het feit, dat hij een ongunstig type was gebleken.

Zo werd dan Frankrijk met huid en haar overgeleverd aan de Duitsers, en de door Frankrijk bezette gebieden, zo zei Maitland Wilson gisteren, vormden een gevaar in het Midden Oosten, die tot een strijd tegen vroegere geallieerden en landgenoten noopte.

Wat een ontzettende tragedie.

Maar een troost blijft, dat Frankrijk in de loop der historie meermalen in de afgrond dreigde te storten en dat toch West Europa steeds door Frankrijk bezield is.

De „jour de gloire" van het Franse volkslied zal weer dagen, ook nu het in deze ure zo vijanden verslagen en toen door zijn vrienden gekastijd werd. Die „jour de gloire" zal aanbreken, wanneer de „étandard sanglant" nogmaals in verzet tegen de tirannie geheven wordt.

De zaak Curiel.

$ 25 was de winst.

De zaak, die zo lang de gemoederen en tongen op deze eilanden in beweging bracht, kwam Vrijdag voor de rechtbank te Aruba.

De Rechtbank in eerste aanleg bestond uit mr. J. G. Gijsen, rechter, de heer Ph. Philipzoon Openbaar Ministerie. De verdedigers van de heren Alex en Elias Curiël waren de advocaten G. A. Boon, S. W. van der Meer en Practizijn L. O. Lampe.

Het feit, waarom de gebroeders Curiël gedaagd waren, was, dat zij met een vijandelijken onderdaan zouden hebben handel gedreven. Die vijandelijke onderdaan was dan de firma **Guillermo Eyckhof**, gevestigd te Rio Hacha en de gehele handelstransactie kwam neer op een winst van $ 25.

Vóór de eigenlijke zaak begon, protesteerde de heer Ph. Philipzoon tegen de verdediging van de beklaagden. Volgens de regelen der wet had Mr. G. A. Boon deze zaak niet op zich mogen nemen, ook al wist hij wel, dat het Hof van Justitie te Curaçao de eed van Mr. G. A. Boon had afgenomen.

Advocaat Boon vond deze opmerking misplaatst en overbodig. Het Hof van Justitie had hem nu eenmaal geïnstalleerd en er viel dus niets over te praten.

Alex zegt: „Ik ben onschuldig"

De dagvaarding werd dan ook voorgelezen. Op de vraag aan den beklaagde. Alex Curiël, of hij de feiten erkende, verklaarde deze, dat hij volkomen onschuldig is.

Hierna worden vragen gesteld betreffende de gevoerde correspondentie over een uit Colombia naar Aruba verscheepte partij dividivi. Op de brief staat zowel de paraaf van Alex Curiël als van zijn broer. De heer Curiël verklaart, dat de paraaf op deze brief alleen wil zeggen, dat hij de brief gelezen heeft, maar niet, dat hij ook werkelijk de zaak behandelt. Zijn ondergeschikten hebben uitgebreide volmachten en de heer Naar, die deze transactie behandelde, had procuratie en trad zelfstandig op.

Ook ontkende beklaagde een vraag van den rechter, waarin deze deed uitkomen alsof beklaagde gezegd had de handel voort te zullen zetten met de firma Eyckhof door middel van den heer Zuñiga, een Colombiaan.

Een der employees van de Aruba Trading Co. de heer Dania, had een handelsreis gemaakt naar Colombia en daarna relaties aangeknoopt met Zuñiga, die hem een order gaf. Informaties over Zuñiga werden ingewonnen bij de 30-jarige handelsrelatie, de firma Eyckhof.

De officier vroeg den beklaagde of hij Duits kende. Hierop kwam een bevestigend antwoord. Nu haalt het Openbaar Ministerie een brief voor de dag van 3 December door beklaagde zelf getekend, waarmee aan de firma Eyckhof wordt medegedeeld, dat de commissie tot regeling van het rechtsverkeer toestemming heeft gegeven om goederen te leveren. In deze brief verzocht hij ook om contante betaling. Op deze brief kwam op 9 December antwoord en dit werd door den heer Curiël gelezen, gezien zijn paraaf. De beklaagde herinnert zich echter niet veel hiervan.

Advocaat Boon vraagt hierna het een en ander over Dania en zijn reis naar Colombia. Hieruit blijkt, dat Zuninga na deze reis meer en meer ter sprake kwam. De rechter vroeg den beklaagde of deze het niet vreemd had gevonden, dat deze man nu in eens begon te handelen, nadat de handel met de firma Eyckhof steeds minder vlot werd.

Elias Curiël aan het woord.

Nu was de heer Elias Curiël aan de beurt, ook deze ontkende de hem ten laste gelegde beschuldiging. Hij vroeg twee vergunningen aan bij de commissie tot regeling van het rechtsverkeer, die hij verkreeg. Dit hield voor hem in, dat het geleverde dan ook betaald moest worden. Dit geschiedde met een partij dividivi, die via Aruba naar de Verenigde Staten verzonden werd.

De rechter hierna terug op de paraaf en zeide, dat beklaagde voor de politie verklaard had, dat het zetten van de paraaf betekende, dat de verantwoordelijkheid van de inhoud dier brieven werd overgenomen.

De heer Elias Curiël deed hierop een felle beschuldiging tegen de politie, waar hij verklaarde, dat hij dit gezegd had onder bedreiging.

Mr. Gijsen protesteert hier tegen en zegt dat dit niet waar kan zijn. Ook hij als rechter commissaris heeft geen bedreigingen geuit en ook voor hem heeft beklaagde deze verklaring over de paraaf afgelegd.

Nogmaals wordt over de betaling gesproken bestaande uit de partij dividivi. Beklaagde blijft van mening, dat een permissie van de commissie tot regeling van het rechtsverkeer tevens inhoudt, dat men dan ook betaling daarvoor mag ontvangen. De betaling bestond in dit geval uit een partij dividivi.

Het was beklaagde bekend, dat de firma Eyckhof niet op de zwarte lijst van de Engelsen stond. Ten overvloede verklaart hij nog, dat hij over de wijze van betaling niets wist, dat behandelde het ondergeschikte personeel. Had hij het geweten, dan had hij wellicht evenmin de commissie op de hoogte gesteld.

De getuigen.

Dan volgt het getuigenverhoor: eerst komt getuige à charge Van Driel aan de beurt (inspecteur der Politie op Aruba). De rechter vroeg den heer Van Driel hoe de zaak aan het rollen is gegaan, waarop Van Driel zei, dat in 1940 het politie-toezicht verscherpt was op de handel met het buitenland. Vervolgens vroeg de rechter of de heer Van Driel bekend was met de firma Eyckhof vóór de inval op 10 Mei, waarop inspecteur Van Driel ten antwoord gaf, dat Eyckhof bekend staat als een Duitser en wel als een nazie en dat de eerste verscheping naar Colombia door de Aruba Trading was aangehouden door de douane in September op advies van den heer Schütte en dat de politie verbaasd was, dat twee verschepingen bestemd voor Eyckhof, met permissie van de commissie van rechtsverkeer plaats vonden. De derde verzending voor den zg. stroman Zuñiga, bij de politie bekend als een vroegere ambtenaar van de Colombiaanse douane, liet de politie gewoon door, teneinde absolute zekerheid te verkrijgen, hoe de zaak feitelijk in elkaar zit.

Mr. Boon wilde van Van Driel weten hoe hij (Van Driel) te weten kwam, dat Eyckhof ongunstig aangeschreven staat en welke bewijzen hij heeft, dat deze heer (Eyckhof) een nazie is, of hij zulks officieel (van den Nederlandsen Consul) weet of zulks van een matroos vernam. Na heen en weer gepraat, gaat men over tot het verhoren van getuige Carner, die eveneens als deskundige werd beëdigd. De Heer Carner, directeur van de Aruba Trading, die toen ziek was, wist niets van de transactie af, doch gaf een beeld van de zaken, zoals die plaats vinden tussen Colombia en Aruba. Carner verklaarde ook, dat de paraaf niets te betekenen had, daar de heren Curiël en speciaal Elias links en rechts parafeerden. Carner verklaarde, dat bij zijn terugkomst uit New York, waar hij al die tijd ziek was, hij ondervond, dat alle werkzaamheden bij de Aruba Trading gedisorganiseerd waren en dat het heel verklaarbaar was, dat Naar deze transactie uitvoerde zonder zijn chef Sasso te consulteren.

De derde getuige Sasso, die ook als deskundige werd beëdigd, eveneens directeur en administrateur, wist van de gehele zaak zo goed als niets af en zei, dat Naar deze transactie op eigen houtje gedaan had. Over de paraaf zeide Sasso, dat dit betekent, dat de brief of brieven door de heren Curiël gelezen of gezien werden. Sasso kwam van de verscheping te weten pas nadat deze had plaats gevonden. Sasso verwees ook naar Dania, die met een bestelling uit Colombia rechtstreeks naar Curaçao ging en hem zodoende passeerde. Voorzover Sasso zich kan herinneren werd er geen transactie meer met Eyckhof gedaan sinds 1940.

De volgende getuige was de heer Jansen (Gouvernements-accountant), die verklaarde, dat er twee maal vergunningen werd gegeven met het oog op de toen heersende behoefte in Colombia, zodat de verscheepte goederen voor eigen consumptie bestemd waren. Aangezien Eyckhof niet op de Engelse zwarte lijst stond, werd besloten permissie te geven. Op een vraag aan den heer Jansen, of er permissie voor een derde keer zou worden gegeven, antwoordde hij, dat hij van mening is, dat zulks zou worden gegeven. De heer Jansen kon zich niet herinneren of er permissie geweigerd werd aan een firma, die niet op de zwarte lijst staat.

Getuige verklaarde, dat de Engelse „black list" als leidraad dient, doch niet bindend is.

Hierna kwam getuige Dania aan de beurt. Dania begon met zijn verklaring, afgelegd onder eed, tegen te spreken en te ontkennen. De rechter wees hem op zijn beëdigde verklaring en de gevaarlijke situatie, waarin hij kan geraken en zei tegen Dania, dat de poort van de gevangenis voor hem openstaat. In zijn vorige verklaring, onder ede voor den rechtercommissaris, bekende Dania, dat Alex hem opdracht gaf om voortaan alle zaken met Eyckhof te doen door tussenkomst van Antonio Zuñiga. Dit nu ontkende hij beslist voor het gerecht.

Ter confrontatie werd getuige Naar erbij gehaald aan wien Dania verklaarde, dat voortaan alle transacties door Zuñiga moesten geschieden. Naar die eveneens een beëdigde verklaring aflegde voor den rechtercommissaris, ontkende zijn vroegere beëdigde verklaring, waarop de rechter hem (Naar) op zijn eed wees en hem de gevolgen ervan voor ogen hield.

De heer Naar verklaarde, dat hij zijn vroegere verklaring aflegde onder pressie van de politie. Het zij hierbij vermeld, dat de verklaring van Naar in het Engels plaats had en die van Dania in het Papiaments met den heer Marchena als beëdigde tolk. De getuige Inspecteur Van Driel, weder gehoord, repliceerde, dat er hoegenaamd geen sprake van pressie was en dat de heer Naar een volle nacht had gehad om zich te bezinnen. Er werd tevens een staat opgemaakt, waarop Naar zijn vroegere verklaring zou intrekken.

Nu ontstond een discussie tussen Inspecteur Van Driel en Mr. Boon over het woord stroman, door Naar in het Engels gebruikt. De vergadering, die om 13.30 uur werd onderbroken, en weder hervat werd om 15.15 uur, werd weder verdaagd tot Zaterdagmorgen, nadat de rechter de zitting om 17.30 uur sloot.

De tweede dag.

Zaterdag morgen om 9 uur werd de zitting weder geopend.

De hele morgen werd in beslag genomen door de getuigen Dania en Naar, alsmede door den getuige Harry Tromp. De heer Frits Kwartsz werd als tolk beëdigd. De rechter wilde weten, of getuige Naar bereid was te verklaren in tegenwoordigheid van de heren Curiël, waarop Naar als zijn wens te kennen gaf buiten tegenwoordigheid van de heren Curiël te willen spreken.

De heren verlaten de zaal. De rechter, zich richtend tot Naar, wijst hem weder op de ernst van zijn eed en zegt alle middelen te zullen aanwenden, die de wet hem voorschrijft. De heer Naar komt terug op zijn eerste verklaring en zei, dat hij het geval kalm en rustig met zijn vrouw heeft overlegd en annuleert hiermede zijn verklaring van een dag tevoren.

Het Openbaar Ministerie wilde weten, wie Naar geïnspireerd heeft om van zijn vroegere verklaring af te wijken, waarop Naar zegt, „mijn raadgevers." Het Openbaar Ministerie vraagt de namen van zijn raadgevers; Naar noemt drie namen. Hierop volgt een heftig protest van Mr. van der Meer, Lampe, Eman en Boon. Op verder gestelde vragen zegt Naar, dat de paraaf van de heren Curiël niet zo maar voor de aardigheid erop staan en dat de heren Curiël zeer accurate mensen zijn in business en goede zakenlui bovendien. Wanneer een der Curiëls op Aruba is, wordt geen der directeuren geconsulteerd, doch slechts de Curiëls.

De rechter wilde ook van Naar weten of er werkelijk zo'n chaotische toestand mogelijk is bij de Aruba Trading. De heer Naar geeft heel duidelijk te kennen, dat zulks niet mogelijk is.

Met getuige Dania ging het geheel anders. Dania hield voet bij stuk en wilde zijn oorspronkelijke verklaring onder ede niet erkennen, alhoewel hierop attent gemaakt die zelfde morgen voor de zitting, zowel door den heer Philipszoon (O. M.) en Mr. Boon, zodat na lang heen en weer vragen en wankelen van Dania, de nieuwe verklaring getekend wordt, die de oude annuleert.

Getuige Bouman komt vervolgens verklaren, dat Dania bezijden de waarheid is door te zeggen, dat hij (Bouwman) pressie uitoefende of hem bang trachtte te maken met gevangenisstraf.

Mr. Van der Meer aan het woord, zegt, dat hij zeker weet, dat de Heer Curiël geïntimideerd werd met het wetboek in de hand en met bedreiging van 12½ jaar gevangenisstraf. Na een discussie wordt dit incident besloten.

Als laatste getuige verschijnt de heer Harry Tromp, kapitein van de schoener Maria Alicia, die lading voor Eyckhof vervoerde. Getuige Tromp verklaart Muller en Eyckhof te kennen; voor de oorlog werkte hij voor Eyckhof. Hij nam twee keer lading mede voor Eykhof van Aruba Trading en heeft uit Colombia dividivi meegebracht. Getuige Tromp verklaart Antonio Zuñiga te kennen als ambtenaar bij de douane en thans als makelaar; hij heeft Zuñiga bij Eyckhof zien staan en weet niet, of zij zakenrelaties hebben. Tromp vervoerde drie maal dividivi en huiden naar Aruba voor de Aruba Trading. Terwijl zijn schoener half geladen was voor de Aruba Trading met bestemming Colombia, ontving Tromp een telegram getekend door een zekeren vriend van hem, genaamd Minguelito Pote, luidende: **No traiga carga, casa Alemana**; d.w.z. breng geen lading, Duitse firma.

Tromp vertrok te goeder trouw naar Colombia onder pretentie, dat hij niets te maken had met „casa Alemana"; ging dus met een lading rijst, reuzel en suiker voor de firma Zuñiga ter verscheping met de „Santa Rosa" van de Grace Line.

Mr. Boon vraagt den heer Tromp of hij weet, wie de Nederlandse consul is of liever gezegd of hij bekend is met een Nederlandsen consul, Graciano Gomez, waarop getuige verklaarde, dat deze Sr. Gomez een soort partner is van de casa Alemana Siegel Henriquez (Duitse firma). Op een vraag van den heer Boon of Tromp weet, of Mevrouw Zuñiga een prijs in de loterij trok, antwoordt getuige Tromp, dat hij gehoord had, dat Señora Zuñiga een heel lot van 10.000 pesos (ƒ 10.000) getrokken heeft in de loterij Bolivar.

De zitting werd tegen 13.30 uur gesloten.

Staten van Curacao.

Vergadering op Donderdag, de 17e Juli 1941, des avonds te 8 uur.

TE BEHANDELEN ONDERWERPEN:

1. Ingekomen stukken.
2. Ontwerp-landsverordening tot nadere wijziging van de verordening van den 7n. December 1917 [P.B. 1917 No. 44], regelende den Openbaren Gezondheidsdienst in in Curacao (1940-1941-42).

52] De Griffier,
G. J. Ferguson.

GROTE ITALIAANSE LUCHTAANVAL OP MALTA.

Een machinegeweer-aanval werd gisteren uitgevoerd op het grootste vliegveld van Malta, welke officieel werd genoemd als een antwoord op de steeds groter wordende offensieve activiteit der Britse luchtmacht, zoals de aanvallen op Napels. Meer dan honderd vliegtuigen namen deel aan de strijd, die wordt beschreven als het grootste luchtgevecht van de Middellandse Zee.

De verklaring luidde: „Onze vliegtuigen vernielden talrijke vijandelijke vliegtuigen op het veld, waaronder 5 Vickers Wellington tweemotorige toestellen, die in brand werden gezet. Een daarvan was met ammunitie geladen. Verschillende Bristol-Blenheim bommenwerpers bevinden zich onder de door machinegeweervuur beschadigde vliegtuigen (Rome, (AP) 13.7).

DE RAF KWAM WEER BOVEN NOORD-FRANKRIJK.

De Raf drong diep door boven Frankrijk in de ochtendaanval, welke volgens waarnemers werd uitgevoerd met grote groepen bommenwerpers, geëscorteerd door gevechtsvliegtuigen, die op verschillende punten het Kanaal overstaken (Londen, (AP) 14.7).

Gouverneursfamilie op Aruba.

Met wandelstok bezoekt Gouverneur de Landskantoren.

Opening wapententoonstelling van de Arend.
300 gasten op officiële receptie.

Dit is het verslag van de eerste week, die Z.E. de Gouverneur van Curaçao met zijn familie op Aruba doorbracht.

Dinsdag jl. was Gezaghebber Isaac Wagemaker, vergezeld van Mevrouw Wagemaker, op het vliegveld aanwezig. Ook was daar een Commissie van Ontvangst, bestaande uit de Heren Arends, Dussenbroek, Gijsen en Noot.

Na de begroeting reed men terstond naar de Villa op de Klip, waar het personeel 's morgens reeds was gearriveerd. Rustig, ongestoord door formaliteiten, bracht men de middag en avond hier door. De vacantie beviel zo goed, dat ook de Woensdag rust gehouden werd.

Donderdagmorgen wandelde Gouverneur (met wandelstok, zonder adjudant) de stad in en bezocht ver-...llende landskantoren. Op militaire ...e zonder zich vooraf te doen aankondigen, bezocht de Gouverneur achtereenvolgens de bureaux van **Openbare Werken, Douane, Havendienst en Radiodienst.** Op elk der kantoren toefde Z.E. enige tijd, praatte met verschillende personen, liet zich de nodige voorlichting geven.

Inmiddels maakten Mevrouw en Mejuffrouw Wouters met Luitenant Emiel van de Laarschot een uitstap naar de Plantage Fontein, waar de Grot met handtekening van Mgr. Verriet bekeken werd.

Gelijk reeds gemeld, was den Gouverneur verzocht de Wapententoonstelling, die door de Arend Petroleum Maatschappij georganiseerd was, te openen. Z.E. had dit toegezegd.

Donderdagavond werd de Gouverneur met Familie en Adjudant ontvangen door den wnd. directeur Hassel, [Directeur Louwerse is in U.S.A.], Ontvanger H. J. de Vries en den Heer Merryweather. Aanwezig waren o.a. ook het hoofd der Britse troepen, Kolonel Begg met mevrouw, Kapitein Van der Spek met mevrouw en Luitenant Thijssen.

De Heer Hassel zette in zijn welkomstrede het doel van de tentoonstelling uiteen en hierna nam de Gouverneur het woord.

„Wij zitten hier in Abrahams schoot", verklaarde de Opperbevelhebber van de in Curaçao gelegerde Nederlandse en Geallieerde strijdmachten, staande temidden van een menigte van tentoongestelde geweren, revolvers, pistolen, torpedo's, zoeklichten, patronen, mitrailleurs, gasmaskers, mortieren [zg. krombaangeschut, men kan daarmede, populair gezegd, vlak **achter** huizen e.d. schieten, zonder, zoals bij gewoon geschut noodzakelijk is, deze huizen mede te vernielen], granaatgeweren, handgranaten, en uitrustingen voor de manschappen (sokken etc.). Ook 's Gouverneurs woorden weerspiegelden niet de rust, die er in Abrahams schoot moet zijn, het was een **krachtige** rede, waarin Z.E. juist de nadruk legde op het verschil tussen de betrekkelijke rust hier en de oorlogschaos aan de overzijde van de Oceaan. „Wat doen wij eigenlijk hier, in vergelijking met wat zij moeten doorstaan?" riep de Gouverneur uit, die tenslotte duidelijk liet uitkomen, dat het zijn wens is, dat ten minste een millioen bijeengebracht worde om nog meer hulp aan het moederland en zijn geallieerden te geven. Een luid applaus daverde door de zaal, toen de Gouverneur deze woorden uitsprak. „En ge kunt op deze tentoonstelling zien, wat voor wapenen voor uw geld wordt gekocht", aldus Gouverneur Wouters.

De Gouverneur met Mevrouw en Dochter, Gezaghebber en Mevrouw Wagemaker en Lt. Van de Laarschot, kochten toen bloempjes (à 5 gld.) voor het goede doel en gingen de tentoonstelling bezichtigen. Deze tentoonstelling werd georganiseerd door de Arend Petroleum Maatschappij in samenwerking van Nederlandse en Engelse troepen, terwijl ook in ruime mate steun werd ondervonden van de zijde der burgers.

Op de stand van de Nederlandse mariniers werden de hoge bezoekers rondgeleid door kapt. Van der Spek, in de Engelse tent door Kolonel Begg.

Op het tentoonstellingsterrein was voorts het gebruikelijke kermis-materiaal, glijbaan, draaimolen, schiettent e.d. aanwezig.

Twee scholen bezocht de Gouverneur met Lt. Van de Laarschot op Vrijdagmorgen. Eerst de Openbare School, waar de belofte voor een nieuwe gedaan werd daarna die van de Frères.

Des avonds was de officiële receptie in de Passan Grahan, die werd ingeleid door den Gezaghebber van Aruba met mevrouw Wagemaker. De Gouverneur in rok en gesierd met de linten, banden en insignia van acht onderscheidingen, stond met Mevrouw en Mejuffrouw Wouters in de zaal van de Passan Grahan, toen Luitenant Emiel van de Laarschot de ongeveer 300 gasten een voor een aan Z.E. en familie voorstelde. Alle hogere ambtenaren, civiele en militaire persoonlijkheden, de pastoors en predikanten met vele andere geestelijken van Aruba waren aanwezig.

Zaterdag heeft Mevrouw Wagemaker haar twee dochters aan Mevrouw en Mejuffrouw Wouters voorgesteld. Ook mevrouw Gijsen kwam een bezoek brengen.

De Gouverneur en familie hebben gistermorgen in de Sint Franciscus kerk van Oranjestad de Heilige Eucharistie medegevierd om 8.45 uur. De rest van de Zondag werd in eigen kring doorgebracht.

Voor vandaag staat een audiëntie op het program, waarvan ook weer vele vooraanstaande personen van Aruba zullen gebruik maken. Morgen zal Z.E. waarschijnlijk de gecombineerde oefening der Nederlandse en Britse troepen bijwonen.

Curaçao.

MATROZEN EN MARINIERS.

De Algemeen Militaire Commandant deelt mede, dat voor het Gebiedsdeel Curaçao de aanneming van matrozen en mariniers bij de Koninklijke Nederlandse Marine wordt opengesteld.

Inlichtingen zijn te verkrijgen bij het bureau van den Algemeen Militair Commandant.

DE ZAAK PEGGY SMITH.

Overvol was de Asiento-zaal Zater-...gavond, toen achter het opengaande ...dijn R. Boon zingend en in bohe-...en-badjas voor het voetlicht kwam. H... toneel was een mansard, zoals Eu-... die kent, en zoals ieder ervan ...dt die het leven in deze zolderka-...ers vol fantasie en levenskunst heeft ...eren kennen. Geen hoofse aankleding, maar gezellig. Evenals bij vorige toneelstukken viel bij „De Zaak Peggy Smith" op, hoe wel verzorgd de décors waren, hoe aan de technische afwerking kosten noch moeiten gespaard waren. John Cambell (R. Boon) heeft een meisje uit het water opgevist, dat daar bezig was zich te verdrinken.

Het kind heet Peggy Smith (B. Erkelens-Fresoo) heeft een heel moeilijke rol, maar de speelster weet deze zo te vertolken, vooral door haar kliddерende haren en geheimzinnig zwijgen, dat de zaal stil was zo lang zij op het toneel was. De „Vreemde Heer" wordt volgens het programma vertolkt door een paar vraagtekens en daar het stuk nog enkele malen zal spelen, zullen wij ook niet verklappen, wie het is.

Hij speelt uitnemend, is een van de sterkste uit het stuk.

Joyce Baxter wordt gespeeld door mevrouw E. M. G Soederhuizen Soederhuizen, die deze rol ook heel goed vervult, al is haar bewegen misschien nog ietwat gemaakt. Haar mimiek daarentegen supplementeerde dit kleine gebrek. Mr. Marlson, de advocaat, wordt gespeeld door G. M. van Doornen, die wellicht in een revue beter op zijn plaats is. Zijn spel is weliswaar uitnemend en geestig, doogkomiek, maar herhaalt zich teveel in gebaren en doen. Ook in vorige stukken komt zijn spel altijd op hetzelfde neer.

Maar het is toch zo, dat men, ook al ziet men het vaak, er toch telkens weer om lacht. En is dat niet de hoofdzaak bij amateurspel? In Robert Baxter (Marinus C. J. Carrière) komt een van de sterkste spelers op de planken. Deze heeft in zijn verschillende rollen van dit en vorige stukken getoond, dat hij op vele terreinen meester is.

De Heer Jan Rustige, die als President van de Rechtbank speelt, weet waardigheid van zich te doen uitgaan. De beide assessoren, die slechts een figurantenrol vervullen, delen mede in de lof, die aan den President toekomt. De rechtbank scène was, en wat décor, en wat spel betreft, zeker het beste bedrijf van het gehele stuk. Als enige opmerking zou men van den Heer Rustige kunnen zeggen, dat hij — naar later bleek — achter in de zaal vooral bij de eerste rechtszitting zeer slecht verstaan was. Juist het O.M., vertegenwoordigd door W. J. Stok, sprak wat luid, was ook wat te rumoerig in bewegingen. Zijn felle zetten wekten evenwel menigmaal hilariteit onder het publiek. Ook de stille medewerkers op de publieke tribunes waren goed in hun gefluister. De brutale journalist, die toen het kiekje van een vrouw ter sprake kwam oprees om even een glimp te zien te krijgen, en met een hautaine blik van den rechter terecht gewezen werd.

De Expert (A. M. de Mol) was misschien iets te gemaakt in zijn spel, terwijl zijn make-up ook veel te erg was. Toch deed hij het aardig. Speciale vermelding dient evenwel Mevrouw J. E. G. Kreps-Willemsen, die in haar kleine rol zonder weerga was. Haar gebaartjes, haar wijze van afstand-bewaren, haar gehele voorkomen laten de geboren toneelspeelster zien, die zowel in een haar natuurlijk passende rol, als thans in de rol van goedkoop schoonheidsspecialiste, steeds goed is. Cor Vos, de jongeman, die als Paul Russell optreedt, hulde voor zijn spel. Hij deed het uitnemend, deze knaap.

Een zwak moment in het spel is het wanneer na de rechtzitting de lichten uitgaan, als overgang naar de slotscène. Men denkt dan, dat het uit is en dat het een stuk-zonder-eid is geweest. Gelukkig gaat het licht dan nog even op om Carrière met mevrouw Soederhuizen de eindscène te zien spelen.

Deze kleine episode behoort misschien tot de best gespeelde stukken van het gehele toneelspel. Beide spelers hier overtreffen het amateurisme.

Vermeld werd reeds, dat de décors uitermate goed waren verzorgd; M. Hagedoorn had hiervan de leiding. Verder L. J. Soederhuizen als inspeciënt, C. F. Spangenberg als souffleur, G. Struving voor de aankleding, terwijl H. D. Segaar en H. Henskos voor kap- en schminkwerk zorgden.

As. Dinsdag zal het stuk weer gaan in Asiento. Alleen die avond kunnen ook mensen uit Willemstad, niet Isla-mensen het stuk bijwonen. hetzij door introductie, hetzij door zich in verbinding te stellen met een der Asiento-bestuurderen. As. Zaterdag is de laatste voorstelling voor de Isla. Het stuk komt niet in de stad, dus wie het zien wil — en een hartelijke aanbeveling is zeker op haar plaats — moet naar de Isla gaan morgenavond. Men zal er trouwens geen spijt van hebben.

WRUL - UITZENDING NAAR WEST INDIE

Jl. Zaterdag werd een proefuitzending gehouden door de Wrul in Boston, die hier heel goed gehoord is. Zowel de muziek als het gesproken woord kwamen goed door. Deze week begint men met de geregelde uitzendingen: elke Zaterdag om 18.45 Curaçaose tijd (6.04 megacycles, 49.6 m., en 11.73 megacycles, 25.6 m.)

RADIO-UITZENDING UIT SURINAME.

Hedenavond 19 uur zal op golflengte 26.05 meter Suriname te beluisteren zijn.

Stemt eens af op dit gebiedsdeel.

KATHOLIEKE SPORTCENTRALE

Baseball: De wedstrijd tussen een Curaçaos en een Venezolaans team is in het voordeel van de Venezolanen verlopen. Zij wonnen met 3—1. Er was nog al belangstelling voor deze tak van sport.

JAPANS OORLOG.

Vorige week werd het feit herdacht, dat de Japans-Chinese oorlog 4 jaren aan de gang is. In verband daarmede zal het Curom-weekoverzicht ditmaal gewijd zijn aan een overzicht van deze oorlog waarvan feitelijk onder invloed van de Europese oorlog te weinig gemeld wordt. Om 20.05 uur zal Dr. Joh. Hartog een lezing hierover houden voor de Curom.

BOTICA'S.

Deze week hebben de volgende botica's de Zondag- en nachtdiensten:
Otrabanda: Centraal.
Punda: Wilhelmina.

STADSNAMEN IN U.S.A.

Ongeveer 400 steden in de Verenigde Staten dragen namen van Heiligen.

ALLERLAATSTE NIEUWS.

Het communiqué van het Britse Ministerie van Luchtvaart deelt mede, dat vliegtuigen van het bommenwerperscommando wederom boven Noord-West Duitsland verschenen in de afgelopen nacht en de industrie-objecten aanvielen niettegenstaande het ongunstige weer. Vooral Bremen en Megsack moesten het ontgelden. Verder werden aangevallen de dokken te Amsterdam en Ostende en vele branden werden veroorzaakt bij de olieopslagplaatsen in Rotterdam. Vijandelijke vliegvelden in Noord-Frankrijk werden ook aangevallen. Hedenmorgen werden Duitse vliegtuigen gerapporteerd boven West Engeland.

Het Britse communique van Caïro deelt mede, dat Britse en Vichy-Franse autoriteiten heden te Acra zullen bijeenkomen om de quaestie van het ondertekenen der wapenstilstandsvoorwaarden te bespreken.

Het Hoofdkwartier van den Führer deelt mede, dat doorbraak-operaties aan het Oostfront voortgang hebben volgens het plan en dat Finse strijdkrachten de aanval geopend hebben aan beide zijden van het Ladogameer.

De door de Duitsers gecontroleerde Nederlandse radio beweerde, dat de val van Kiev elk ogenblik kan worden verwacht. Volgens de „Dienst aus Deutschland" heeft de doodsklok van het Bolsjewisme reeds geluid. Pers en radio deelden aan het publiek mede, dat er geen redding bestaat voor de Sovjetlegers. De Duitsers zouden de Dnjepr zijn overstoken in de opmars naar Moskou. Volgens de „Dienst" zou de oversteek zijn begonnen in de vroegere ochtend toen Stuka's stormden over de hoofden van de Russische verdedigers, terwijl de Duitse artillerie een spervuur opende en de Duitse genie-troepen de rivier overstaken in rubber bootjes en talrijke bruggen legden om de troepen en tanks aan de overkant te krijgen.

Volgens Stockholm delen berichten uit Oslo mede, dat alle Noorse provinciale Gouverneurs, op drie na, hun ontslag hebben ingediend bij den Duitsen Commissaris Joseph Terboven. Zij verklaarden de contrôle op de burgerdiensten door majoor Vidkun Quisling niet te kunnen uitstaan.

Berichten uit Oslo deelden mede, dat eerder twee Gouverneurs werden gearresteerd.

Maarschalk Baron Ironside, lid van de Britse leger-raad, voorspelde, dat de oorlog veel vroeger zal eindigen dan velen zich voorstellen.

Hij zeide: „Dank God, dat Noord-Amerika achter ons staat. Na Duinkerken zond ik een verzoek naar de Verenigde Staten om materialen en ogenblikkelijk ontving ik 900.000 Springfield geweren en meer dan 160 millioen ronden ammunitie. Dat was wat Engeland toentertijd verdedigde."

Churchill hield heden een tweede speech bij een lunch voor de burger-defensie en deelde mede, dat hij den Ministers had verzocht alle voorbereidingen te treffen voor de herfst en de winter, aangezien verwacht wordt, dat men het wederom zwaar te verduren zal hebben gelijk het vorig jaar en misschien nog erger. Hij zeide echter: „Londen zal gereed zijn. Londen kan het verdragen."

Verder deelde Churchill mede, dat de Britten gedurende de laatste weken ongeveer de helft van het tonnage aan bommen op Duitsland hebben geworpen, dat Duitsland gedurende de gehele duur van de oorlog op de Engelse steden heeft laten vallen.

Volgens Churchill was dit slechts het begin van wat nog zal volgen.

WAPENSTILSTAND SYRIE TE ACRA GETEKEND, MELDT NEW YORK.

Eerste Suppletoire Begroting 1941.

Grepen uit de „Memorie van Antwoord". III.

Het Batig Slot.

Het batig saldo over het dienstjaar 1940 dient, ingevolge artikel 9 der Curaçaose Comptabiliteitswet, als een afzonderlijke post te worden opgenomen onder de middelen en inkomsten ter goedmaking van de uitgaven van het jaar, volgende op dat, waarin de rekening is vastgesteld.

Hierbij wordt geenszins voorbij gezien, dat artikel 4, lid 2, van het Koninklijk besluit van 27 April 1936 (P. B. 1936 no. 66) voorschrijft, dat het bedrag van de in het eerste lid van dat artikel bedoelde uitkering (aan het Algemeen Curaçaos Pensioenfonds) wordt verhoogd met het bedrag, dat in een Curaçaose begroting onder de middelen als batig saldo van de begrotingsrekening over een dienstjaar wordt opgenomen, indien en voorzover dit saldo niet behoeft te strekken ter voorziening in de dekking van nadelige saldi van begrotingsrekeningen over vroegere dienstjaren.

Dit voorschrift behoort echter in verband met hogerbedoelde wetsbepaling in die zin te worden opgevat, dat het volgens het eerste lid van artikel 4 telkenjare ten laste van de Curaçaose begroting aan te vragen crediet voor uitkering aan het fonds wordt verhoogd met een bedrag, gelijk aan dat hetwelk in een Curaçaose begroting onder de middelen als batig saldo van de begrotingsrekening over een vorig dienstjaar wordt opgenomen.

Uit het voorgaande volgt, dat het batig saldo — als deel van de middelen en inkomsten van zeker dienstjaar — bestemd is voor de bestrijding van verschillende in dat jaar te doen en op de begroting voorkomende overheidsuitgaven, in de eerste plaats ter voorziening in de dekking van nadelige saldi van begrotingsrekeningen over vroegere dienstjaren en voor de rest voor andere noodzakelijke uitgaven, o.a. voor uitkeringen aan het Pensioenfonds (en dus niet uitsluitend voor zodanige uitkeringen).

Intussen zou meergenoemd artikel 4 wanneer de oorlogstoestand niet was ingetreden wellicht reeds in 1942 zijn betekenis verloren hebben, zodra nl. overeenkomstig artikel 3 van hetzelfde besluit — de eerste wetenschappelijke balans van het fonds, naar de toestand op 31 December 1941 zou zijn opgesteld en openbaar gemaakt en de jaarlijkse uitkeringen aan het fonds ten laste van de Curaçaose geldmiddelen zouden zijn geregeld.

In verband met het bovenstaande acht het Bestuur het onder de huidige tijdsomstandigheden, waarin het financieel beleid met de grootste voorzichtigheid dient gevoerd te worden, wenselijk het verwacht batig saldo over het dienstjaar 1940 voorshands niet te besteden aan het Pensioenfonds doch de bestemming ervan nader onder de ogen te zien bij de opstelling van de Ontwerp-begroting voor het dienstjaar, ten bate waarvan het batig saldo zal komen (d.i. vermoedelijk 1944).

Reservevorming, het enige behoud.

Ofschoon het tot voldoening strekt, dat de meerderheid der leden zich ermede kan verenigen dat het fonds voor bestrijding van uitgaven, welke rechtstreeks verband houden met de buitengewone tijdsomstandigheden, voorzover deze uitgaven niet uit de gewone middelen kunnen worden bestreden, zowel voor 1940 als voor 1941 en 1942 onaangetast gelaten wordt, stemt het tot teleurstelling dat deze zienswijze niet algemeen en slechts voorlopig wordt gehuldigd. Onder de economische voorspoed, waarin het gebiedsdeel Curaçao ondanks de huidige tijdsomstandigheden nog verkeert, acht het Bestuur een beleid van reservevorming het enige, dat het gebiedsdeel kan behoeden voor ernstige schokken bij een geenszins uitgesloten omslaan van de gunstige conjunctuur. Mochten de inkomsten van het Gouvernement belangrijk dalen, dan zouden, bij gebrek aan reserves, de op de begroting voorkomende bedragen, waaronder die voor de bezoldiging van de landsdienaren, ernstig dienen te worden besnoeid.

In de Kous.

Het millioen van het Fonds, ingesteld bij P. B. 1939 no. 144, bevindt zich in 's Lands kas. Het is niet belegd.

Bedruipt zich zelf.

De Curaçaose Commissie Regeling Rechtsverkeer in Oorlogstijd wordt geacht zichzelf te bedruipen op voet van artikel 48 van de Curaçaose Regeling Rechtsverkeer in Oorlogstijd.

Contrôle op de Deviezentransactie.

Het Bestuur kan de verzekering geven, dat ook op deviezen-transacties voorzover zij in het buitenland en in het bizonder in New York worden uitgevoerd, behoorlijke contrôle bestaat. Het is niet in 's Lands belang de wijze van contrôle nader toe te lichten.

Deze post kan als volgt worden gespecificeerd:

3 ambtenaren werkzaamgesteld	f 15.168.—
3 schrijvers	f 2.700.—
andere kosten in verband met de uitvoering van de „Deviezenlandsverordening 1940" (reis- en teerkosten, aanmaak van drukwerk e.d.	f 8.132.—
Totaal	f 26.000.—

De Watervoorziening.

De inkomsten van de waterleiding op Curaçao en Aruba overtreffen de werkelijke exploitatieuitgaven, echter zijn de inkomsten nog niet van dien aard, dat rente van aanlegkapitaal en van kapitaal voor nieuwe werken en uitbreiding hieruit gekweten kan worden. De Landswatervoorzieningsdienst is dus niet self-supporting. Deze dienst heeft o.a. ook de zorg voor kosteloze waterverschaffing buiten de verzorgingsgebieden van de waterleiding, t.w. publieke putten enz. en zal daardoor moeilijk self-supporting kunnen worden.

Voor de motivering van de verhoging van het tarief van de Waterleiding moge verwezen worden naar de Memorie van Toelichting op de Landsverordening tot het heffen van 50 opcenten op de Winstbelasting. Het Bestuur verwacht niet dat door deze verhoging het druppelsysteem in de hand zal worden gewerkt.

Op de vraag betreffende dammen in verband met de verruiming van het voedingsgebied der pompstations voor grondwaterwinning kan worden medegedeeld, dat de dammen binnen het terrein van deze pompstations behoorlijk worden onderhouden. In verband met de grootte van de vanggebieden dezer pompstations, is het aantal aanwezige dammen voldoende. Wel zijn er vele oude dammen op andere domeingronden, welke ten dele doorbroken of aangeslibd zijn, die nog goede diensten kunnen doen, wanneer zij hersteld en schoongemaakt worden. Daartoe heeft het Bestuur kort geleden een aantal arbeiders aan het werk gezet.

Het is het Bestuur niet duidelijk welk water met een eventuele dam bij de Kleine Berg zou moeten worden opgevangen. Voor zover een weg in ophoging ligt, is het echter in het algemeen mogelijk deze alsdan te doen fungeren als dam door eventuele duikers dicht te zetten.

De levering van water aan schepen in de haven is niet uitsluitend in handen van de Landswatervoorzieningsdienst. De schepen kunnen naar keuze gedistilleerd water kopen van het Gouvernement of regen-, put- of geïmporteerd water betrekken bij particuliere waterleveranciers. Van de gevoteerde gelden werd gebruik gemaakt voor het bouwen van een waterlichter, welke naar gelang van de behoefte gebruikt zal worden voor distributie van gedistilleerd water in de haven. Teneinde de nieuwe lichter in gebruik te kunnen stellen is nog een bedrag van f 4.000.— benodigd, gesplitst als volgt:

f 3.000.— voor aanschaffing van een pompinstallatie en slangenmateriaal en f 1.000.— voor exploitatiekosten. Het bedrag van f 4.000.— is bij Nota van wijzigingen opgebracht.

Armenverzorging.

Het bedrag bestemd voor onderstanden op de eilanden Curaçao, Bonaire en de Bovenwindse eilanden is verminderd op grond van de overweging dat de onderstanden in de eerste plaats gedragen dienen te worden door kerkelijke en liefdadige instellingen, wier werk van gouvernementswege wordt gesteund door toekenning van aandelen in de winsten van de Loterijbond Fortuna.

Voor het principe der ondersteuning der bewoners van het Armenhuis op St. Maarten moge naar het bovenstaande worden verwezen. Er is iemand aangesteld om het huis en het terrein schoon te houden. Deze functionaris zorgt tevens voor het aanbrengen van water en, indien zulks nodig is, voor het waarschuwen van den dokter of de plaatselijke autoriteiten.

In 1939 werden 662 kaarten tegen betaling verschaft en 188 kosteloos. Hoewel in 1940 dezelfde regeling werd gevolgd, werden 409 kaarten tegen betaling uitgegeven en 287 kosteloos. Het aantal uitgegeven kaarten is lager geworden, omdat er minder door de bevolking zijn aangevraagd.

...... maar om speciale redenen.

Het is juist, dat enkele gouvernements-geneeskundigen een salaris genieten, dat er op berekend is, dat ze geen particuliere practijk uitoefenen, terwijl hun later om speciale redenen particuliere practijk is toegestaan. Er is een nieuwe salarisregeling in bewerking, waarbij de salarissen van gouvernements-geneeskundigen met of zonder particuliere practijk worden herzien.

De opleiding voor telegrafist.

Omtrent de opleiding tot telegrafist kan het volgende worden medegedeeld:

Gegadigden kunnen te allen tijde zich voorbereiden voor het vereiste examen door middel van privaatlessen. Een opleidingscursus, georganiseerd door het Gouvernement, bestaat thans niet. Weliswaar werd reeds sedert geruime tijd overwogen over te gaan tot het oprichten van zulk een cursus, doch onder de gegeven omstandigheden blijkt dit thans nog niet practisch door te voeren. Vroeger is een poging gedaan om te geraken tot een Gouvernements-opleidingscursus. Dit was in de tweede helft van 1938. Er meldden zich 26 candidaten. Hiervan bleken 17 candidaten geen Mulo diploma te hebben behaald, noch in het bezit te zijn van bewijzen van overeenkomstige algemene ontwikkeling. Deze personen konden dus niet in aanmerking worden genomen.

Van de 9 candidaten, die in het bezit waren van een Mulo diploma, waren er 7 ouder dan 22 jaar. De practijk heeft uitgewezen, dat de beste resultaten met de opleiding worden bereikt met personen tussen 17 en 20 jaar.

De twee candidaten met Mulo diploma, welke jonger dan 22 jaar waren, waren reeds als schrijver in Gouvernementsdienst. Daar dus het aantal bruikbare candidaten te gering bleek, is destijds geen opleidingscursus ingesteld. In de laatste jaren zijn twee oproepen gedaan voor dienstneming als telegrafist. Eén ervan had plaats in 1939. Vier personen werden aangenomen, waaronder 2 uit Nederland, één uit Curaçao en één van de Bovenwindse Eilanden, welke laatste persoon reeds in Gouvernementsdienst was en werd overgeplaatst.

In 1940 werd wederom een oproep geplaatst. Hierop meldden zich geen Curaçaose candidaten aan. Een op Aruba vertoevende Surinaamse telegrafist werd aangenomen. Zodra echter de omstandigheden dit mogelijk maken, zal opnieuw worden nagegaan of een opleidingscursus tot telegrafist van Gouvernementswege kan worden ter hand genomen. Het aantal telegrafisten in dienst bij de Landsradiodienst gedurende de laatste jaren is aangegeven in onderstaande tabel.

Jaar	Seiners	Hulpseiners	Totaal
1937	12	3	15
1938	14	2	16
1939	16	1	17
1940	17	1	18
1941	17	1	18

EMMASTAD.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels:

Heden: Gehakt, gek. aard., rode kool.
Morgen: Geb. lever, purée, sperciebonen.

Agenda:

Maandag 14 Juli 16.30 — 17.00 uur Loting volgnummers voor plaatsbespreking.
Maandag 14 Juli 17.00 — 18.00 uur Plaatsbespreking voor de 2e opvoering van „De Zaak Peggy Smith".
19.30 Competitie biljarten „B"-klasse
20.00 Sportclub „Asiento" Schermen in het repetitie-lokaal.
Dinsdag 15 Juli 20.30 uur 2e Opvoering van „De Zaak Peggy Smith".
Woensdag 16 Juli 19.30 uur Competitie biljarten Hoofdklasse.
Donderdag 17 Juli 19.30 uur Competitie biljarten „C" klasse.
Vrijdag 18 Juli 19.30 uur Competitie biljarten „A" klasse.

Toneelvereniging „Emmastad".

Voor de tweede opvoering van het toneelstuk „De zaak Peggy Smith", zal hedenmiddag de loting van volgnummers geschieden voor plaatsbespreking. De loting zal gehouden worden van 16.30 — 17.00 uur, terwijl de plaatsbespreking direct daarop volgt tot 18.00 uur.

Introductie toegestaan. Entrée f 1,— per persoon.

WACHTDIENSTEN.

Maandag, 14 Juli 1941.

Telegram Afdeling: Hr. Bonzet, tel. 353, L. de Colignylaan 14.
Shipping & Supplies: Hr. De Vlieger, tel. 244, Bernhardlaan 10.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Wortel, tel. 448, Berhardlaan 5.

GEBOREN:

Niesje Baasje van 't Veer.
St. Elizabeth Gasthuis, 11 Juli 1941.

Bekendmaking.

Verkiezing van Leden van de Staten van het Gebiedsdeel Curaçao.

Het hoofd van het Centraal Bevolkingsregister brengt ter openbare kennis:

1. dat op Vrijdag 1 Augustus as. de candidaatstelling voor de verkiezing van leden van de Staten van het Gebiedsdeel Curaçao in den kieskring Curaçao zal plaats hebben;
2. dat op dien dag van des voormiddags 9 tot des namiddags 16 uur bij den Voorzitter van het hoofdstembureau in den kieskring Curaçao ten zijne bureele in het Fort Amsterdam, lijsten van candidaten kunnen worden ingeleverd.
3. dat iedere lijst moet worden onderteekend door ten minste **vijf en twintig** kiezers die voorkomen op de kiezerslijst 1941 van het eiland Curaçao;
4. dat dezelfde kiezer niet meer dan éene lijst mag onderteekenen;
5. dat de candidaten met vermelding van hunne voorletters en woonplaats op de lijsten moeten worden geplaatst in de volgorde waarin door de onderteekenaars aan hen de voorkeur wordt gegeven, en, indien de candidaat is een gehuwde vrouw of weduwe, met den naam van haar echtgenoot of overleden echtgenoot onder toevoeging van haar eigen naam, voorafgegaan door het woord „geboren" of eene afkorting van dit woord, terwijl bij de vermelding van een candidaat de voorletters geheel of ten deele door de voornamen mogen worden vervangen;
6. dat op dezelfde lijst **ten hoogste dertien candidaten** mogen worden geplaatst;
7. dat dezelfde candidaat niet mag voorkomen op meer dan één van de lijsten ingeleverd in bovengenoemden kieskring;
8. dat bij de inlevering van eene lijst de onderteekenaars schriftelijk een gemachtigde en diens plaatsvervanger kunnen aanwijzen, bevoegd tot het verbinden van de lijst overeenkomstig artikel 37 van het Kiesreglement;
9. dat bij de lijst moet worden overgelegd de **schriftelijke verklaring** van iederen daarop voorkomenden candidaat dat hij bewilligt in zijn candidaatstelling op deze lijst, waarvoor ten bureele van het bevolkingsregister van het eiland Curaçao van 4 Juli a.s. af kosteloos formulieren worden verkrijgbaar gesteld.
10. dat, indien de candidaat zich buiten het eiland Curaçao bevindt, de onder 9 bedoelde verklaring telegrafisch kan worden gedaan en in dat geval niet aan het formulier, hierboven bedoeld, gebonden is;
11. dat bij de lijst tevens moet worden overgelegd eene verklaring van een der autoriteiten genoemd in het vierde lid van artikel 5 van het Kiesreglement, dat de candidaat of candidaten voorkomen op de kiezerslijst 1941 van een der eilanden van het Gebiedsdeel Curaçao;
12. dat indien een candidaat niet voorkomt op een der kiezerslijsten, te zijnen aanzien moet worden overgelegd een der stukken bedoeld in artikel 7, tweede lid, onder a, b, c, of d, of derde lid, onder a of b, van het Kiesreglement, of indien hij inwoner is der Bovenwindsche eilanden, eene verklaring als bedoeld in het vierde lid van dat artikel;
13. dat de inlevering der lijsten persoonlijk moet geschieden door één der onderteekenaars, bevoegd tot de deelneming aan de verkiezing binnen bovengenoemden kieskring en dat de candidaten daarbij tegenwoordig kunnen zijn; en
14. dat van 4 Juli a.s. af tot invulling bestemde formulieren voor de lijsten van candidaten ten bureele van het Bevolkingsregister van dit eiland kosteloos verkrijgbaar worden gesteld.

Curaçao 15 Juni 1941.

Het Hoofd van het Centraal Bevolkingsregister,
M. Bartels Daal.

FEUILLETON

Het Huis vol Haat.

28).

Heath mengde zich nu in de discussie. „Volgens mij, sir, is het punt Mannheim zonder enige betekenis. We hebben te maken met het heden en een kerel, die deze schietpartijen aanricht, zwerft hier ergens rond."

„Mogelijk heb je gelijk, brigadier," stemde Vance toe. „Maar—"

„Het wordt laat," viel Markham hem in de rede, „en ik heb om twaalf uur een belangrijke conferentie. Ik zal Rex nu nog een verhoor afnemen en dan voorlopig de zaak aan jou overlaten, brigadier. Je hebt nog wel het een en ander te doen."

Heath stond somber op.

„Ja, en in de allereerste plaats zal ik het huis laten doorzoeken, om de revolver te vinden. Als we dat ding hebben, zouden we een heel eind verder zijn."

„Ik wil geen domper op je geestdrift zetten, brigadier, zeide Vance, „maar er is iets, dat mij in het oor fluistert, dat het zoeken drommels lang zal duren."

Heath zag er terneergeslagen uit; blijkbaar was hij met het Vance eens.

„Het is een helse zaak! Geen enkele aanwijzing — niets om je tanden in te zetten!"

Dan belde hij om Sproot en verzocht hem Rex te halen.

HOOFDSTUK XI.

EEN PIJNLIJK ONDERHOUD.

(Vrijdag, 12 November; 11 uur).

Even later kwam Rex binnen — zenuwachtig en met een half opgerookte sigaret tussen zijn lippen. Zijn ogen lagen diep in hun kassen; zijn gelaat was asgrijs. Zijn korte, kromme vingers speelden met de zoom van zijn huisjasje. Hij wierp ons een half angstige blik toe ging agressief voor ons staan en weigerde plaats te nemen op de stoel, die Markham hem aanwees. Plotseling vroeg hij heftig:

„Hebt u al ontdekt, wie Julia en Chester vermoord heeft?"

„Nog niet," antwoordde Markham, „maar we hebben alle voorzorgsmaatregelen tegen een herhaling genomen..."

„Voorzorgsmaatregelen? Wat hebt u gedaan?"

„Het huis wordt aan de voor- en achterzijde voortdurend bewaakt—"

Een spotlach onderbrak hem.

„Dat zal een heleboel helpen! De persoon, die het op de Greene's voorzien heeft, heeft een sleutel. Hij heeft een sleutel, dat zeg ik u. En hij kan binnenkomen, als hij wil, en niemand kan hem tegenhouden."

„Ik geloof, dat u een beetje overdrijft. In ieder geval hopen we spoedig de hand op hem te leggen. En dat is de reden, waarom ik u gevraagd heb nog eens hier te komen — het is zeer goed mogelijk, dat u ons kunt helpen."

„Wat moet ik weten?" klonk het uitdagend van zijn lippen.

„Toen gisteravond het schot gelost werd, sliep u, naar ik hoor," ging Markham voort. „Maar brigadier Heath vertelt me, dat u tot na elf uur wakker was en u in de hall geluiden gehoord hebt. Wees zo goed mij eens precies te vertellen, wat er gebeurd is."

„Er is niets gebeurd," barstte Rex uit. „Ik ben om half tien naar bed gegaan, maar ik was te zenuwachtig om te slapen. Even later brak de maan door de wolken en scheen over het voeteneinde van mijn bed. Ik stond op en liet de jaloezieën neer. Tien minuten later hoorde ik een knarsend geluid in de hall en onmiddellijk daarna ging een deur zacht dicht —"

„Een ogenblik, Mr. Greene," viel Vance hem in de rede. „Kunt u niet iets meer zeggen over dit geluid? Hoe klonk het ongeveer?"

„Ik heb er niet speciaal op gelet. Het kan van alles geweest zijn. Het klonk, alsof iemand een pakje neerlegde of iets over de vloer sleepte. Ik weet het heus niet."

„En daarna?"

„Daarna? Ik heb toen nog een kwartier of zo wakker gelegen. Ik was nerveus — ik had een gevoel, alsof er iets gebeuren zou; daarom heb ik het licht opgedraaid, om te zien hoe laat het was en ik heb nog een halve sigaret gerookt —"

„Een ogenblik, Mr. Greene; het was toen dus vijf minuten voor half twaalf, nietwaar?"

„Ja, zo ongeveer. Een paar minuten later heb ik het licht weer uitgedraaid en daarna moet ik dadelijk in slaap gevallen zijn."

Er volgde een stilte, waarin Heath zich krijgshaftig in postuur stelde.

„Vertel me nu eens even, Mr. Greene, hebt u verstand van vuurwapens?" Brutaal stelde hij de vraag.

Rex werd nog bleker. Zijn kin zakte? Zijn gehele gezicht vertrok. Dreigend keek hij den brigadier aan.

„Wat moet dat betekenen?" snauwde hij.

„Wat is er met de revolver van uw broer gebeurd?" ging Heath onverstoorbaar voort.

Rex' mond vertrok zich krampachtig van woede en vrees, maar er kwam geen geluid over zijn lippen.

„Waar hebt u die verstopt?" Heath keek hem bijna bloeddorstig aan.

„Revolver?....... Verstopt?" Met woorden. „Jij, onbeschaamde hond! Wanneer je denkt, dat ik het wapen heb, ga dan naar mijn kamer en haal de hele boel ondersteboven — jij — idioot!" Zijn ogen fonkelden, hij knarsetandde en toch ging zijn woede met angst gepaard — dat was duidelijk te zien.

Heath stond op het punt zijn gewelddadig verhoor voort te zetten. Maar Vance stond vlug op en legde kalmerend zijn hand op zijn arm. „Te laat! Wat de brigadier reeds gezegd had, was voldoende geweest om bij zijn slachtoffer de uitbarsting, die Vance had willen voorkomen, te voorschijn te roepen.

„Wat kan mij het schelen, wat die kerel daar zegt!" schreeuwde Rex en wees met zijn kromme wijsvinger op Heath. Vloeken en scheldwoorden vliegen van zijn lippen. Zijn gezicht was blauw-rood en zijn hele lichaam trilde.

Wordt vervolgd.